

Marias liv (VIII): Jesu frambärande i Templet

Maria och Josef bär fram barnet i Templet och bär fram honom inför Israels folk. Detta är scenen som skall betraktas i åttonde texten om Jungfruns liv.

2010-10-06

I Betlehem har pilgrimerna skingrats. Efter Jesu födelse fann Josef en lämpligare plats för att hysa den Heliga Familjen. Åtta dagar

senare fullgjordes föreskriften för omskärelsen, genom vilken pojkarna började vara delaktiga i Israels folk och barnet officiellt mottog namnet Jesus, *det som ängeln hade gett honom innan hans mor blev havande* (Luk 2:21). Fyrtio dagar senare tog Maria och Josef med barnet och förde det till Jerusalem, *när tiden var inne för deras rening enligt Moses lag (...) för att bära fram honom inför Herren – det står nämligen i Herrens lag – (...) och för att offra två turturduvor eller två unga duvor, så som det är föreskrivet i Herrens lag.* (Luk 2:22-24).

Varken Jesus eller Maria var tvungen att följa dessa föreskrifter. Ingen laglig orenhet hade Maria åtagit sig, eftersom hon hade blivit havande och fött barnet som jungfru; inte heller lagen om att köpa loss den förstfödde gällde för Jesus, det verkliga Guds Lamm som kom för att utplåna världens synder. Ändå, tre

gångar, på tre verser, betonades det att allt hade gjorts med strängt iakttagande av Guds lag.

Kyrkan upptäcker i denna händelse en djupare orsak. I första hand, uppfyllelse av Malakis profetia: *han skall komma till sitt tempel, den Härskare som ni ber om, den förbundets Ängel som ni begär.* (Mal 3:1). Dessutom har Maria förstått, att Jesus borde föras till templet, inte för att utlösa honom som de andra förstfödda utan för att frambäras åt Gud i ett verkligt offer. Såsom det uttrycks i Hebreerbrevet: *Därför säger Kristus när han inträder i världen: "Offer och gåvor begärde du inte, men en kropp har du danat åt mig. Brännoffer och syndoffer gladdede dig inte. Då sade jag: Se, här är jag. Som det står skrivet om mig i bokrullen har jag kommit, Gud, för att göra din vilja."* (Heb 10:5-7). Jesu frambärande i Templet skulle på något sätt kunna jämföras med

Offertoriet av Kalvarieoffret, som mässan skulle göra närvarande varje ögonblick och på alla platser. Under förberedelsen av detta offer och därpå, under dess förverkligande på Golgatas topp, hade en särskild plats reserverats till Jesu moder. Ända från de första ögonblicken i hennes jordeliv förenade Jesus Maria med återlösningens offer som han hade kommit för att fullborda.

Denna delaktighet i Frälsningens mysterium uppenbarades nästan omedelbart för Jungfru Maria. Ängeln hade inte sagt något om detta men det skall meddelas genom Simons ord, Simon, en gammal rättfärdig och gudfruktig man. *Den Helige Ande hade uppenbarat för honom att han inte skulle se döden förrän han hade sett Herrens Messias.* (Luk 2:26),

Mötet mellan madonnan och den rättfärdige bör ha ägt rum utanför

Nikanorporten, genom vilken man gick till israelernas förgård. Till denna plats begav sig en av de präster som fått i uppdrag att hjälpa de kvinnor som skulle göra offret för sig och sina söner. Maria, som åtföljdes av Josef, ställde sig i kön. Medan hon väntade på sin tur, inträffade en händelse som fyllde de närvarande med häpnad. En vördnadsvärd gammal man närmade sig kön; hans ansikte strålade av glädje. *När föräldrarna kom in med barnet Jesus för att göra med honom som det är sed enligt lagen, tog han honom i famnen och prisade Gud och sade: "Herre, nu låter du din tjänare gå hem, i frid, som du har lovat. Ty mina ögon har skådat frälsningen som du har berett åt alla folk, ett ljus med uppenbarelse åt hedningarna och härlighet åt ditt folk Israel."* (Luk 2:27-32)

När Maria och Josef hörde dessa ord, greps de av en känsla av häpnad: den

gamle Simon bekräftade det som ängeln hade meddelat dem från Gud; men genast efteråt släckte denna förkunnelse all glädje: Messias skulle ha fullbordat sin mission genom lidandet; och Modern fann sig i hemlighet förenad med Sonens smärta. Simon välsignade dem och talade till Maria; hans Moder: *Detta barn skall bli till fall eller upprättelse för många i Israel och till ett tecken som väcker strid – ja, också genom din egen själ skall det gå ett svärd – för att mångas innersta tankar skall komma i dagen.* (Luk 2:34-35). Även Hanna, en gammal kvinna på mer än åttio år, förenade sig med Simons budskap då hon kom fram i detta ögonblick och *hon tackade och prisade Gud och talade om barnet för alla som väntade på Jerusalems befrielse* (Luk2:38).

Av den Helige Lukas evangelium framgår det att den Heliga modern bar fram Jesus först efter att ha hört

profetian. Hon offrade, för att köpa honom fri, ett par turturduvor eller två unga duvor, de fattigas gåva, i stället för lammet; föreskrivet i Mose lag. Men i ljuset av Simons ord förstod hon – i all tydlighet – att Jesus var det verkliga lammet som kommit för att befria människorna från deras synder. Och att Hon, som Moder, på ett sätt hon inte lyckades förstå skulle vara nära förbunden vid Sonens öde.

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/marias-liv-viii-jesu-
frambarande-i-templet/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/marias-liv-viii-jesu-frambarande-i-templet/) (2025-08-05)